

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558497136/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

skal ogsaa paa sine gamle Dage have lagt sig efter Astronomien og Naturvidenskaberne. For ikke at blive mistænkt for Trolddom har han muligen holdt sine Studier skjulte, og hemmelig vaaget her om Natten ved sine Forskninger. Lad os undersøge Værelset noget nøiere! maaskee kan vi finde Beviser for min Formodning.» Derpaa tog Grev Albert Lysstagen i den venstre og Sværdet i den høire Haand, og undersøgte Panelerne nøie; han rykkede en gammel Dragkiste tilside og bemærkede i Panelet en rusten Staalknap. Da han trykte paa den med Sværdheftet, sprang en skjult Falddør op og en snever Vindeltrappe viste sig forinden. «Seer I! – sagde Greven – min Formodning stadfæstes, her har vi vist en hemmelig Opgang til Taarnet. Tag I det andet Lys, ærværdige Herre! og lader os forfølge vor Opdagelse!» Carl vilde give sin Herre et Beviis paa sin Kjækhed, og bad ham at maatte gaae foran med den ene Stage. «Nu vel, det kan jeg lide – svarede Greven og rakte ham sin – men taber du den, bliver jeg vred for Alvor.»

Drengen gik nu med bankende Hjerte foran, og holdt saa fast paa Lysstagen, som om den kunde flyve fra ham.

Da de kom til Enden af den høie Vindeltrappe, stode de for en stærk jernbeslagen Dør, som Grev Albert stødte op med sit Sværd, og de traadte ind i en cirkelrund Taarnstue med store tillukte Luger paa alle Sider; i Midten stod et rundt Bord, hvorpaa der laae allehaande konstige Instrumenter og en Mængde opslagne Skrifter med røde Bogstaver og fremmede Ziffer. Paa Enden af Bordet laae en stor tilslukt Bog med en svær Steen over, og forbundet med Gulvet ved en Kobberlænke. De satte Lysene paa Bordet og betragtede Værelset og dets underlige Beskab.

«En Studerstue altsaa og formodentlig et Observatorium», sagde Bispem og satte sig i den store Stool ved Bordet for at eftersee Skrifterne og Papirerne, medens Grev Albert med det ene Lys overbeviste sig om, at der ingen anden Udgang var fra Værelset, end den til Trappen. Han betragtede med Deeltagelse en stor konstig Messingkugle, hvorpaa alle Stjernebillederne vare indridsede, og hvorpaa han tillige saae adskillige velbekjendte Navne, meest fra det nysforbigangne Aarhundrede. Men hvad han meest stadsede ved var et lille Arnested med et Kobberrør gjennem den tykke Muur og med allehaande underlig formede Skaaler eller Flasker af Leer og Metal; hvad der her ved meest forundrede ham var, at Asken var varm og skjulte gloende